

Občasník zděchovské farnosti č. 2/2021

Svátek uvedení do chrámu – Hromnice

Na svátek uvedení do chrámu – Hromnice, byl otec Vlastimil ještě nemocen, tak u nás sloužil P. Lev, který začínal mši svatou žehnáním svíček. Posvěcené svíčky, kterým se říká Hromničky, bývají zapalovány ve chvílích, kdy se strhává bouře jarní, zimní a modlíme se, aby Bůh všechno ochránil a také zachránil náš život, ať se něco neseemele. Ale P. Lev hovořil, že jsou i jiné bouře než ty živelné, jsou to ty bouře

v nás. Bouře, které se mnohdy rodí z toho srovnávání s druhými lidmi. Bouře, které jsou velmi škodlivé. Srovnávání se s druhými vždycky přinese zlo, nikdy z toho nevyjde dobro, vždycky jenom JED, ať už pýcha nebo závist. A tak, když přijde nutkání se srovnávat s druhými lidmi, ve svém stavu, který prožívám, možná že by bylo dobré zapálit hromničku a prosit Pána ať mě uchrání od té bouřlivé jedovatosti, která začala již v ráji. **Vybídl nás také, že když se blíží manželská bouře, tak máme také zapálit hromničku.** Pane dej, abychom ji nemuseli zapalovat vůbec. ☺ Díky P. Lvovi za povzbudivá slova.

Blahopřání otci Vlastimilovi

P. Vaněk 6. února oslavil výročí, 63 let narození. Po skončení mše svaté mu za nás všechny farníky popřáli manželé Sklářovi Liduška s Mirkem a Maruška K. Otec obdržel kytičku, malý dárek a nádherný dort ve tvaru srdce, který s láskou upekla Jana V. Dort byl ve tvaru srdce, což bylo symbolické, i proto, že se nám vrátil po těžké covidové nemoci a že jsme se na něho s láskou těšili. Liduška mu

v přání řekla, že se modlí sv. růženec k ranám Ježíše Krista a u páté rány probodené ruky se modlí za kněze, takže P. Vlastimil je vlastně taková prodloužená ruka Pána Ježíše. Otec Vlastík byl 20 dnů v nemocnici a 20 dnů nemocen doma, celkem **40 dnů**. Jak symbolické. Čtyřicítka je v Bibli významné číslo. Vzpomeňme alespoň některé. Potopa trvala 40 dnů, Izraelci putovali pouští 40 roků, Mojžíš se na hoře Sinaj 40 dní modlil a postil, David kraloval nad Izraelem 40 roků, Šalomoun kraloval v Jeruzalémě 40 let, Jonáš vešel do města, procházel jím a volal: „ještě 40 dní a Ninive bude vyvráceno, za 40 dnů od Ježíšova narození šla Maria s Josefem

obětovat do chrámu, Ježíš se postil 40 dní... Otče Vlastíku, děkujeme a chválíme Boha za Vaše uzdravení, kéž Vám nadále žehná, chrání, posiluje a provází na Vašich cestách.

Pomazání nemocných

Na svátek Panny Marie Lurdské byla v kostelíku nemocným lidem udělována svátost Pomazání nemocných pro posílení na těle i na duši.

Pastorační kurz 2019 - 2021

V roce 2019 Danko Sklářová a manželé Sezimovi začali navštěvovat kurz pastoračních asistentů.

Kurz probíhal v rámci pravidelného sobotního vzdělávání dvakrát za měsíc. Kurz navštěvovalo 35 účastníků z celé diecéze. Přednášky na zajímavá témata, které si připravovalo 10 kněží z našeho děkanátu. Patří jim za to upřímně Pán Bůh zaplat. I náš otec Vlastimil byl lektorem s tématem „Morálka“. Kurz byl zakončen závěrečnou zkouškou ve formě písemného testu s 51 otázkami. Absolventi pastoračního kurzu obdrželi z olomouckého arcibiskupství Diplom, který jim byl slavnostně předán v sobotu 13. března 2021 v děkanském kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Vsetíně z rukou Mons. Josefa Nuzíka.

Zeptali jsme se Danky a ona nám poskytla krátký rozhovor:

1. Danko, co tě vedlo k tomu, že jsi se rozhodla účastnit Pastoračního kurzu?

Rozhodla jsem z toho důvodu, že jsem se chtěla utvrdit ve své víře a prohloubit dosavadní znalosti.

2. Jak dlouho trval Pastorační kurz? Měla jsi podporu v rodině?

Pastorační kurz jsme začali 12. 10. 2019 s tím, že budeme končit 2. 5. 2020 ale z důvodu COVID omezení jsme kurz ukončili 13. 3. 2021. Nepotřebovala jsem podporu ze strany rodinných příslušníků, neboť jsem se rozhodla sama ze své vůle absolvovat tenhle kurz.

3. Jaké témata byly přednášeny?

Kurz se skládal z více přednášek, na kterých jsme probírali témata, např. nové hnutí v církvi, liturgie, církevní právo, historie a dějiny, bible, morálka-mravouka, liturgická hudba a zpěv, dějiny církve, svátosti a spousta zajímavých a obsáhlých témat.

4. Byly témata, které byly probírány, pro Tebe zajímavá? Co Tě nejvíce oslovilo a co naopak bylo pro tebe "těžké", "náročné" téma.

Probíraná témata byly pro mě zajímavé a oslovující, z nichž nejvíce se mi líbilo téma – liturgie. Jako nejtěžší téma pro mě byly dějiny církve.

5. Chodila jsi ráda do společenství účastníků?

Společenství lidí, se kterými jsem absolvovala daný kurz, vytvářelo příjemné prostředí, ve kterém jsem se cítila dobře a na každé další setkání jsem se těšila s očekáváním, co nového se dozvím a co nového budu moci v daném společenství prožít.

6. Co si odnášíš z ukončeného pastoračního kurzu?

Z ukončeného pastoračního kurzu si odnáším spousta nových vědomostí a závěrečný diplom, který jsem osobně obdržela od biskupa. V případě potřeby využiji nabitě znalosti, o které jsem se obohatila při absolvování kurzu. Všem bych ráda doporučila absolvování takového kurzu v budoucnosti pro prohloubení znalostí a získání bližšího vztahu s Bohem. Myslím si, že kurz je vhodný pro všechny věkové kategorie. Každý si z absolvování kurzu odnese poznání, které pak může šířit dál mezi ostatními a tak utužovat církevní společenství.

Ohlédnutí za Velikonocemi

Do postní doby jsme vstoupili popeleční středou 17. února.

Modlitba v Getsemanské zahradě na Zelený čtvrtek

Uctívání svatého kříže na Velký pátek

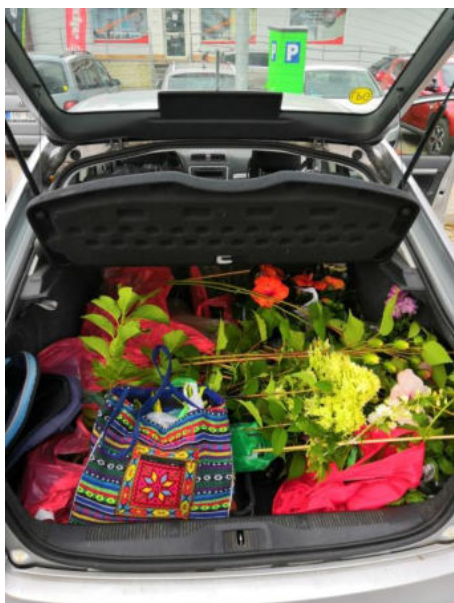
Z žehnání pokrmů

Letošní Velikonoce byly výjimečné proti předcházejícím, protože jsme se mohli účastnit pouze do 10 % kapacitních míst v kostele. Ti, kteří se nemohli zúčastnit, mohli sledovat bohoslužby vedené biskupem v olomoucké katedrále, byli tím vyzváni arcibiskupem, aby se tím posílila jednota diecéze. Postní dobu jsme začali přijetím popelce. Pravidelně každou neděli byla pobožnost křížové cesty. Na Slavnost Zmrtvýchvstání Páně bylo po mši svaté žehnání přinesených pokrmů, nesměli chybět vajíčka, beránek, koláčky a jiné dobrůtky.

V zasetí mých květin - P. Vaňek vypráví o svém koníčku pěstování květin

Jako dítě jsem dostal 3 dílnou knížku Lovec orchidejí. Mám za to, že autorem byl František Flos. Od té doby uplynulo mnoho desítek let... Víím, že mě tenkrát knížky uchvátili a prožíval jsem dobrodružství spolu s lovcem těchto nádherných květů. Tyto květiny byli vlastně téměř nedostupné. Až se začali objevovat v 90 letech a zaujali mě svou krásou i poměrně jednoduchou péčí o ně. A to bylo pro mě velkou výzvou a nejednou jsem neodolal a jejich zakoupením si udělal radost a tím též obdivoval Boží stvořitelské dílo v jeho rozmanitosti a kráse. Je to nádherné pozorovat, jak z malého výhonku, který se dere ke světlu mezi listy orchideje, se nakonec po dlouhé době vyklubou nádherné květy, které se rozvinou do krásy a dovedou svou krásou celé měsíce těšit lidské oko i srdce. K základnímu druhu orchideje - můrovce Phalaenopsis, jsem objevil v posledním roce nádhery střešníku Paphiopedilum v různých modifikacích. Má nádhernou vlastnost, kdy revolverovitě, tj. opakovaně kvete - jeden květ odkvétá a už se tvoří nový. Právě na uvedené fotografii jsem v obležení těchto 2 květů. Ostatně za to, že miluji květiny a nemusí to být jen orchideje, vděčím svojí mamince, která i ve svých 92 letech se ještě dle možností stará o malou

zahrádku, ve které se vystřídá řada květin dle ročního období. Pro ukázkou alespoň nějakou fotku....A její láska ke květinám přešla i na sestry, vnučku i pravnouče. Pro ilustraci přikládám fotku z jednoho „lovu“ z olomoucké Flory, která zaplnila celý kufr... Nejednou však stojím v úžase nejen nad orchidejemi, ale nad krásou bělostné sněženky, nebo barevných krokusů, fialky, sedmikrásky, narcisu, tulipánu, hyacinty nebo kvetoucího ibišku. A jsem Pánu vděčný, že v kráse květin mohu zachytit kousek jeho nádhery a je předobrazem mnohem větší nevypověditelné krásy, kterou nám chce jednou v plnosti dát zakusit po celou věčnost... Všem milovníkům květin přeji, ať se Vám daří co nejlépe pečovat o květiny. Ať jejich krása potěší Vás i kolemjdoucí a námaha s tím spojená Vám přináší radost, přinejmenším jako mně.

P.Vlastimil

Poděkování

- Maminkám, které se zapojily při pobožnosti křížové cesty Matek

Informace

- Je možné si zapůjčit knihu: „BYL JEDNOU JEDEN VALACH aneb Vzpomínky na děkana Josefa Maňáka“

Svědectví aneb Bůh v mém životě

Můj syn Tomáš měl před sebou konečnou závěrečnou zkoušku na vysoké škole, tzv. státnici. A tak prožíval jakési obavy a strach, jak to dopadne. V neděli byl na mši svatou a po svatém přijímání se s důvěrou modlil k Pánu Ježíši: „Pane dej mě, abych poznal, že jsi se mnou u této závěrečné zkoušky, abych přijal Tvou posilu, abych přijal i výsledek Té zkoušky, ať už dopadne, jak Ty chceš. Buď vůle Tvá...“ Na závěr mše sv. kněz četl, že ve čtvrtek (v den konání jeho státní zkoušky) má svátek Jan Bosco. Pane díííky, tak rychle jsem Tvou odpověď na mou prosbu nečekal! Najednou se ve mně rozlil úžasný pokoj a velká radost!!! V tu ránu měl jasno, ano Pán Ježíš mě posílá Dona Boscu, mého biřmovacího patrona, vždyť nosím jeho jméno, co si víc mohu přát??? Okamžitě pochopil, co mu tím chtěl Bůh říci a byla to okamžitá odpověď na jeho prosbu k Pánu Bohu. Zkoušky byly náročné, udělal je. Třem jeho spolužákům se to nepodařilo.

Z. S.